

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217215493
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2217215493.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom: JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: F. Q., W.. XX.XX.XXXX, F. U. G. XXX/X, I., právne zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, proti žalovanému: 365.bank, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.12.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy v bode 3.7 zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013, je neplatná.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok proti žalovanému na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že A/ úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov, a ďalej že B/ dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v bode 3.7 zmluvy o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 v znení: „Klient ako aj spoludlžník a to každý z nich osobitne, podpisom tejto ZoÚ uzatvára s Poštovkou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovky vzniknutej zo ZoÚ. Poštovka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Klientovi a Spoludlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu vo výške Splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Poštovky“, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013, je neplatná. Danosť naliehavého právneho záujmu na uvedených určeníach odôvodnil žalobca potrebou odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným, a to aj s poukazom na ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

2. Žalobca v podanej žalobe argumentoval tým, že A/ zmluva o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovaným dňa 12.12.2013, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k) ZoSÚ zákona č. 129/2009 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „ZoSÚ“) a v zmluve je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, v čoho dôsledku sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ.

Konkrétne namietal, že (1) (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) v zmluve o úvere vôbec nebola uvedená celková čiastka, ktorú bol žalobca povinný v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť (bez toho, aby sa spotrebiteľ musel k jej výške prepočítať), pričom ani súčet v zmluve uvedenej celkovej výšky nákladov 3.296,40 eur a sumy istiny úveru 5.000,- eur, t.j. 8.296,40 eur podľa názoru žalobcu nepredstavuje správny údaj o uvedenej celkovej čiastke, keďže nezodpovedá súčinu výšky a počtu splátok podľa zmluvy, t.j. 121,85 eur x 72 (8.773,20 eur). Taktiež v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko jej skutočná výška je 22,29 % podľa výpočtu na portáli www.fininfo.sk a nie 20,75 % ako uvádza v zmluve žalovaný. Zo zmluvy nie je zrejmé z akých údajov o celkových nákladoch, ktoré bol žalobca ako spotrebiteľ povinný uhradiť, vychádzal žalovaný pri určení uvedenej celkovej čiastky a taktiež aj výšky RPMN. Súčasťou splátky bolo aj dohodnuté poistenie, avšak jeho uhrádzanie v mesačných splátkach úveru nebolo premietnuté ani do celkovej výšky nákladov dlžníka spojených s poskytnutým úverom a ani do hodnoty RPMN, čím žalovaný postupoval v rozpore so zákonnými požiadavkami.

Žalobca tiež namietal, že (2) (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) v zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o prípadnom poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úverovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobca počas konania (č.l. 57 spisu) spresnil, že zmluva obsahuje neurčitú výšku mesačnej splátky úveru, nakoľko zo zmluvy nie je zrejmé aká je výška poistenia a poistného v jednotlivých mesačných splátkach a na druhej strane aká by bola výška mesačných splátok bez tohto poistenia.

V podanej replike z 23.09.2019 namietal žalobca už aj (3) neprimeranosť úrokovej sadzby vo výške 19 %, ktorá podľa jeho názoru výrazne prevyšovala priemernú úrokovú sadzbu, v dôsledku čoho ju žalobca považoval za rozpornú s dobrými mravmi.

Žalobca v podanej žalobe (ako aj na č.l. 57 spisu) ďalej argumentoval tým, že B/ v zmluve o úvere (v jej bode 3.7) je zároveň zakotvená aj formulárová (4) dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá nebola so žalobcom individuálne dojednaná a bola mu automaticky predkladaná bez možnosti ju odmietnuť a bez toho, že by sa žalobca mohol reálne oboznámiť s jej obsahom a ovplyvniť jej obsah, resp. aby bol žalobca poučený o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca považoval túto dohodu za neplatnú pre jej rozpor s ust. § 5a ods. 1 písm.

a) zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj preto, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, keďže z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zabezpečuje v časti príslušenstva úverovej pohľadávky neexistujúcu pohľadávku, čím oprávňuje žalovaného, aby na jej základe získal prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu aj úhradu takých finančných prostriedkov, na ktoré žalovaný nemá právny nárok.

3. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany neuznával uplatnené dôvody žaloby a túto navrhol v celom rozsahu zamietnuť. V prvom rade mal za to, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, a to ani na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako ani na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravujúcej možnosť vykonávania zrážok zo mzdy podľa názoru žalovaného nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy a tak žalobcu neodbremení od jeho dlhov voči žalovanému a nevyrieši celkovú spornosť právneho vzťahu medzi stranami.

A/ K dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu (1) náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ žalovaný na pojednávaní z 26.09.2019 doplnil, že nie je správne zahrnúť do celkovej sumy splátok (nákladov) a zároveň do hodnoty RPMN aj poistné, keďže poistenie bolo uzavreté na báze dobrovoľnosti.

B/ (4) K dohode o zrážkach zo mzdy žalovaný počas konania uviedol, že dohoda bola uzavretá v písomnej forme, žalobca v zmluve o úvere vyhlásil, že si ju riadne prečítal a jej obsahu porozumel, pričom následne žalobca vyjadrujúc svoju slobodnú vôľu zmluvu a tým aj predmetnú dohodu podpísal. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch a je to štandardný spôsob zabezpečenia záväzku dlžníka. Žalobca v žalobe nenamieta existenciu a výšku svojho dlhu, pričom ani zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do jeho ekonomickej situácie, keďže v prípade ak prestane dohodnuté splátky riadne plniť, bude sa z jeho mzdy zrážať tá istá suma. Takáto dohoda preto nie je ani neprimeraná a zabezpečuje plnenie zo zmluvy o úvere za podmienok, s ktorými žalobca súhlasil. Žalovaný

tiež poukázal na zásadný význam kvalifikácie tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje v spotrebiteľskom právnom vzťahu.

4. Súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 7C/48/2017-51 zo dňa 26.09.2019, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ako aj z dôvodu záveru súdu o tom, že zmluva o úvere, ako aj dohoda o zrážkach obsahujú a splňajú všetky zákonom požadované náležitosti. Na odvolanie žalobcu však bol tento rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoCsp/1/2021-102 z 22.02.2022 a vec bola tunajšiemu súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo veci tak bolo opätovne nariadené pojednávanie, ktoré súd uskutočnil v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu (resp. jeho právneho zástupcu), ktorý nepožiadal o odročenie pojednávania a súhlasil s jeho uskutočnením, ako aj s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a s podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. I-9, jej prílohy: zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 12.12.2013 - aj na č. I. 46-47, interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN, žiadosť o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy, výplatné pásky za mesiace 5-6/2017, vyjadrenie žalovaného k žalobe z 30.10.2017 č. I. 16-22, replika žalobcu z 23.09.2019 č. I. 37-39, odvolanie žalobcu z 18.11.2019 s prílohami - OP žalovaného pre úver dostupná pôžička v znení účinnom od 10.06.2013 č. I. 56-61, vyjadrenie žalovaného k odvolaniu z 23.12.2019 č. I. 70-81, priemerné úrokové miery z úverov za rok 2013, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých úveroch veriteľmi za tretí štvrtrok 2013) a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 12.12.2013 písomnú zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov (banková činnosť), v rámci ktorej činnosti konal pri uzavretí predmetnej zmluvy ako veriteľ. Na druhej strane žalobca ako dlžník pri tejto zmluve nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Vzhľadom na to žalovaný a žalobca pri poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX splňali definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 12.12.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona (v rámci širšie definovanej zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka) a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Medzi stranami bol teda predmetnou úverovou zmluvou založený spotrebiteľský právny vzťah, pričom pohľadávka z uvedeného úveru spolu s jej príslušenstvom bola zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy uzavretou medzi žalovaným a žalobcom v bode 3.7 zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013. Na daný právny vzťah sa preto vzťahujú predovšetkým ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej aj ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ako aj ust. § 551 OZ. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne a má písomnú formu.

5. Žalobca ako dlžník sa v predmetnej veci domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru, ako aj neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd pri preskúmaní žaloby z hľadiska ust. § 137 C.s.p. vychádzal z toho, že pri danom druhu žaloby, t.j. pri určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a pri určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (okrem iného) z dôvodu, že táto podľa žaloby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem žalobcu na požadovaných určeníach (súd sa teda nestotožnil s opačným názorom žalovaného), keďže procesná prípustnosť takejto žaloby (na určenie uvedených právnych skutočností) podľa ust. § 137 písm. c) a d) C.s.p. vyplýva priamo z osobitných predpisov, a to konkrétne z ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. (pri ktorom je z dôvodu absencie prechodných ustanovení daná jeho okamžitá aplikabilita od 01.01.2018) a ust. § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ust. § 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a OZ (k tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28. marca 2019). Tento záver sa v plnom rozsahu zhoduje s právnym názorom Krajského súdu v Trnave vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení č.k. 24CoCsp/1/2021-102 z 22.02.2022 (odseky 7 až 11 odôvodnenia tohto uznesenia), ktorým bol tunajší súd viazaný. Súd preto pristúpil k vecnému prejednaniu žaloby, ktoré sa v danom prípade uskutočnilo preskúmaním opodstatnenosti 4 hlavných dôvodov žaloby tak ako sú tieto uvedené A/ pri uplatňovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pod (1), (2), (3) a B/ pri dohode o zrážkach zo mzdy pod (4) v odseku 2 odôvodnenia tohto rozsudku.

6. V zmysle obsahu žaloby bolo teda potrebné v časti A/ preskúmať, či zmluva, resp. listiny tvoriace zmluvu obsahujú tie náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), z absencie ktorých žalobca vyvodzoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona) a ďalej či tu prípadne existujú (aj) iné zákonné dôvody (napr. ohľadom namietanej neprímeranosti úrokovej sadzby), ktoré by mohli spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to predovšetkým podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) uvedeného zákona.

Súd po preskúmaní dôvodov žaloby dospel k záveru, že tieto sú dané okrem dôvodu (3). Dôvod (3): Súd v danom prípade nevzhliadol dôvod na vyslovenie neprímeranosti výšky stranami dojednaných úrokov 19 % ročne, keďže síce v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (12.12.2013) ešte nebolo účinné prechodné ustanovenie § 10d ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., avšak od 01.06.2014 v tomto ustanovení explicitne zavedené pravidlá určovania hornej hranice primeranosti úrokov v podobe najvyššej prípustnej odplaty za poskytnutie úveru pre domácnosti sa nepochybne dajú použiť ako východiskový bod aj pri úvere, ktorý bol spotrebiteľovi poskytnutý necelých 6 mesiacov pred účinnosťou tohto ustanovenia. Vzhľadom na uvedené súd z internetovej stránky NBS preveril úrokové miery podobného úveru v bankách v období od júl 2013 (prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy) až do decembra 2013 (č.l. 125 spisu), pričom zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (72 splátok) činil úrok 10,29 % p.a. až 10,41 % p.a. (stav úverov), resp. 14,10 % p.a. až 14,60 % p.a. (nové obchody), t.j. úroky dohodnuté v predmetnej zmluve (19 %) v žiadnom prípade nepresiahli dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle NBS v rozhodnom období. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že dojednané zmluvné úroky vo výške 19 % v daných súvislostiach nemožno považovať za neprímerané a takisto ani predmetná dohoda o úrokovej sadzbe nemôže byť posúdená ako právny úkon, ktorý by sa prial zákonu, a to § 53 ods. 6 OZ (a neskôr aj ust. § 10d ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Keďže na tomto dôvode nebolo možné založiť neplatnosť dohody o úrokovej sadzbe podľa ust. § 39 OZ, zároveň nebolo možné v jej dôsledku skonštatovať ani prípadnú absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Dôvod (3) preto súd vyhodnotil ako neopodstatnený.

7. Z vykonaného dokazovania však zároveň vyplynulo vo vzťahu k dôvodom (1) a (2), že predmetná zmluva (1) skutočne neobsahuje náležitosti určené citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, a ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 EES zo dňa 23. apríla 2008, ktorej úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme okrem uvedenia celkovej čiastky úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, ktorá náležitosť je iba slovne napísaná drobnými písmenami pod ostatnými náležitosťami takto: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Podľa tohto doslovného vyjadrenia a údajov v zmluve - výška úveru 5.000,- eur a celková výška nákladov spojených s úverom 3.296,40 eur - by teda celková čiastka úveru, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, predstavovala sumu 8.296,40 eur. Vychádzajúc ale z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru (72 splátok po 121,85 eur) táto celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v skutočnosti činí vyššiu sumu 8.773,20 eur. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov žalovaný nezahrnul do celkových nákladov spojených s úverom poisťné na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré mal žalovaný zaplatiť počas trvania zmluvy v celkovej výške 476,80 eur (rozdiel medzi sumami 8.773,20 eur a 8.296,40 eur), a ktorého splátky boli zahrnuté v dohodnutej mesačnej splátke (121,85 eur). Tento postup žalobcu pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov však nebol podľa posúdenia súdu správny, nakoľko z ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> vyplýva, že i poisťné, pokiaľ spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, treba zahrnúť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.). O tom, že žalobca na poistenie schopnosti splácať úver pristúpiť musel, ako aj že bez takéhoto dojednaní by k uzavretiu úverovej zmluvy za uvedených podmienok nedošlo, niet so zreteľom na obsah úverovej zmluvy pochýb, a ani žalovaný počas konania v zmysle primeraného použitia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal opak. Žalovaný sa k splneniu tejto náležitosti zmluvy vyjadroval na pojednávaní 26.09.2019 len všeobecným konštatovaním, že poplatok za poistenie tu nebol zarátaný

do celkových nákladov, pretože žalobca uzavrel poistenie na báze dobrovoľnosti, t.j. využil doplnkovú službu poistenia úveru bez toho, že by táto služba bola podmienkou na získanie úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok. Žalovaný však neuviedol žiadne konkrétne okolnosti prípadu, ktorými by preukazoval, že žalobca mal reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, a to aj tak, že doplnkovú službu poistenia úveru žiadnym spôsobom a v žiadnej forme nevyužije, a teda nepristúpi automaticky na vopred v štandardnej formulárovej zmluve určené podmienky poistenia schopnosti splácať úver, čím bez výnimky dochádza k uzavretiu aj poistnej zmluvy v rámci zmluvy o úvere. Takáto možnosť pritom nevyplýva ani zo štruktúry samotnej zmluvy, ktorá vo svojom formulárovom vyhotovení v časti [3] vôbec nevytvára priestor pre prípadné odmietnutie poistenia spotrebiteľom a upravuje poistenie ako imanentnú súčasť právneho vzťahu bez alternatívy v podobe i prípadného nepoistenia. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je tak popri neuvedení údajov o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nesprávne uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (táto je vypočítaná na základe čiastky 8.296,40 eur namiesto celkovej sumy splátok k zaplaceniu $72 \times 121,85 = 8.773,20$ eur), v čoho dôsledku je nutné považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy.

8. Zmluva taktiež neobsahuje údaj spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, hoci je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť uvedenie celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť vrátane výpočtu celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>>, na základe ktorých veriteľ dospel k určitej výške RPMN, pretože spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej mu posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve vedel posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy a posúdiť rozsah svojho záväzku. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je v predmetnej zmluve vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej výške tejto čiastky, pričom ako to vyplýva z vyššie uvedeného, veriteľ zároveň pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal z nesprávneho rozsahu celkových nákladov spojených s úverom, v dôsledku čoho je potom nesprávny aj údaj o RPMN (jeho výška bola v zmluve nesprávne vyjadrená menším percentom, čo je v neprospech spotrebiteľa) a ďalej aj údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia skutočnej celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť a bez uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. Aj vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia týchto údajov je potom namieste trvať v danom prípade na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť so súčasným uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (k uvedeným záverom pozri napr. rozsudky KS KE sp. zn. 6Co/18/2019 z 19.02.2019 a KS PO sp. zn. 7Co/141/2018 z 28.02.2019). Nakoľko vyššie popísané predpoklady pre výpočet RPMN neboli v zmluve uvedené vôbec alebo v nej boli nesprávne uvedené (v neprospech spotrebiteľa), čo objektívne znemožňuje spotrebiteľovi posúdiť výhodnosť úveru a rozsah svojho záväzku, súd považoval spotrebiteľský úver podľa ust. § 11 ods. 2 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý aj z tohto hľadiska za bezúročný a bez poplatkov.

9. V nadväznosti na závery súdu obsiahnuté v predchádzajúcich odsekoch 7 a 8 odôvodnenia tohto rozsudku je nutné tiež konštatovať, že (2) predmetná zmluva o úvere nespĺňa ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže z tabuľkovej časti 3 zmluvy síce vyplýva, že poplatok za uzavretie poistenia je zahrnutý v mesačných splátkach úveru, avšak zo žiadneho (ďalšieho) ustanovenia zmluvy nevyplýva údaj o tom v akej konkrétnej výške, čo zároveň znemožňuje aj spoľahlivú identifikáciu výšky splátok úveru bez tohto poplatku, a to priamo zo zmluvných dokumentov. Dodávateľ je povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť. Rozhodne nie

je v súlade s uvedenou požiadavkou, pokiaľ zo zmluvy nie je možné zistiť, v akej výške zahŕňa mesačná splátka úveru poplatok za poistenie a v závislosti od toho teda koľko činí bez tohto poplatku čisto mesačná splátka úveru (anuitná splátka obsahujúca splátky istiny a úrokov). Tabuľková časť 3 zmluvy a ani iné časti zmluvy však takéto vymedzenie záväzkov dlžníka neobsahujú, čím na jednej strane nie je spotrebiteľovi umožnené, aby sa v ponuke veriteľa dokázal zorientovať a na druhej strane nie je veriteľovi zabránené v tom, aby si prípadne uplatňoval voči dlžníkovi v rámci neprehľadných splátok aj nároky, na ktoré by inak nemal právo. Na základe uvedeného potom treba predmetný spotrebiteľský úver považovať za úver bez poplatkov a bez úrokov v súlade s cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmlúv aj pre absenciu povinnej obsahovej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd má na základe vykonaného dokazovania za to, že tento záver súdu z dôvodu špecifickosti daného prípadu obstojať aj vo svetle príslušnej rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ vrátane jeho rozsudku vo veci C-42/15 z 09.11.2016.

10. Vzhľadom na zistenú A/ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z uvedených dôvodov (1) a (2) (súd z dôvodu hospodárnosti konania už ďalej neskúmal prípadnú absenciu aj iných obsahových náležitostí zmluvy, resp. existenciu aj prípadného iného zákonného dôvodu, ktorých dôsledkom by bola rovnako bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) súd vo výroku I tohto rozsudku určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.12.2013, je bezúročný a bez poplatkov. Závery súdu v odsekoch 7, 8 a 9 odôvodnenia tohto rozsudku sa v plnom rozsahu zhodujú s právnym názorom Krajského súdu v Trnave vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení č.k. 24CoCsp/1/2021-102 z 22.02.2022 (predovšetkým odseky 19, 20 a 24 odôvodnenia tohto uznesenia), ktorým bol tunajší súd viazaný.

11. Pokiaľ ide o B/ namietanú neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a jej dôvody uvedené v žalobe pod (4), resp. aj iné dôvody absolútnej neplatnosti tejto dohody, ktoré súd skúmal ex offo aj bez návrhu, súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola v bode 3.7 zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného z tejto zmluvy, uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení: „Klient ako aj spoludlžník a to každý z nich osobitne, podpisom tejto ZoÚ uzatvárajú s Poštovkou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovky vzniknutej zo ZoÚ. Poštovka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Klientovi a Spoludlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu vo výške Splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Poštovky“. Súd s poukazom napr. na uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/23/2022-61 z 31.03.2022 a 10CoCsp/101/2022-77 z 30.11.2022 v danej súvislosti uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom záväzkového práva. Voči platiteľovi mzdy je účinná, t.j. veriteľ na základe nej nadobúda právo na výplatu zrážok okamihom, keď mu bola predložená. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať okrem iného označenie uspokojovanej pohľadávky a výšku dohodnutých zrážok. V čase uzatvárania dohody musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak je dohoda neurčitá a podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy (pozn. súdu: pokiaľ je táto neurčitá) umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok z toho hľadiska, či tieto podmienky nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok alebo iné neoprávnené plnenie bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

12. Po preskúmaní obsahu predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy súd dospel k záveru, že zabezpečená pohľadávka v nej nebola presne a úplne konkretizovaná, pretože dohoda neobsahovala presnú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, a to ani v časti istiny poskytnutého úveru a ani v časti prípadného príslušenstva úverovej pohľadávky. Takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je nejednoznačné a neurčité, v čoho dôsledku je predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku.

Taktiež je možné neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach vyvodzovať aj z ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka (spotrebiteľský charakter zmluvy nemôže byť podľa jej obsahu sporný), nakoľko uvedené ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy spôsobujú aj značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že oprávňujú žalovaného ako veriteľa jednostranne určovať celkovú výšku dlhu žalobcu ako spotrebiteľa voči žalovanému, ktorý sa bude vymáhať na základe tejto dohody, a prípadne aj výšku jednotlivých zrážok. Nie je pritom možné dopredu vylúčiť, že v rámci žalovaným takto určených a vyčíslňovaných pohľadávok sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú neexistujúce, resp. sporné, a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. V tomto konkrétnom prípade by podľa vyššie uvedených záverov mohol byť takým nárokom napríklad nárok na zmluvné úroky z poskytnutého úveru alebo nárok na v zmluve dohodnuté poplatky (vrátane aj prípadných úrokov z omeškania, ktoré by plynuli z týchto zmluvných úrokov a poplatkov), ktoré však žalovanému neprislúchajú z dôvodu v tomto konaní vyslovenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Podľa tohto by potom žalovaný nemohol oprávnenne vymáhať prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach uvedené nároky.

13. Súd ohľadom ďalších námietok uvedených pod (4), a to predovšetkým k potrebe prihliadania pri posudzovaní platnosti dohody o zrážkach na zákonnú úpravu v § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., účinnú až od 01.05.2014, uvádza, že platnosť právneho úkonu sa vždy posudzuje podľa právnych predpisov, ktoré boli ku dňu jeho vzniku platné a účinné, pričom však z nespornej skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola vsunutá do neprehľadného textu zmluvy v bode 3.7, a to za stavu keď žalovaný ako dodávateľ v zmysle ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal opak, je možné v daných súvislostiach uveriť tvrdeniu žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy s ním nebola individuálne dojednaná, táto mu bola automaticky predkladaná bez možnosti ju odmietnuť a bez toho, že by sa žalobca mohol reálne oboznámiť s jej obsahom a ovplyvniť jej obsah, resp. aby bol žalobca poučený o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Tieto skutočnosti pritom len potvrdzujú potrebu, aby bola dohoda o zrážkach - tak ako to vyplýva z predchádzajúceho odseku odôvodnenia rozsudku - súdom posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa ust. § 53 Občianskeho zákonníka.

14. Vzhľadom na zistenú B/ neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy z uvedených dôvodov súd vo výroku II tohto rozsudku určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy v bode 3.7 zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2013, je neplatná. Závery súdu v odsekoch 11, 12 a 13 odôvodnenia tohto rozsudku sa v plnom rozsahu zhodujú s právnym názorom Krajského súdu v Trnave vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení č.k. 24CoCsp/1/2021-102 z 22.02.2022 (predovšetkým odseky 26, 27 a 28 odôvodnenia tohto uznesenia), ktorým bol tunajší súd viazaný.

15. Záverom súd poznamenáva, že všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania predostreté najmä na nariadenom pojednávaní, ale aj skôr počas celého konania, súd už nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci a mal za to, že v konečnom dôsledku by len spôsobili predlžovanie konania a spôsobili by len oddialenie meritórneho rozhodnutia. Ďalšie argumenty strán sporu už súd nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa s nimi ani osobitne nevysporiadal. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť meritórne rozhodnutie preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného

a aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci (v oboch fázach konania) úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III).

17. Súd na záver poznamenáva, že neodkladné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu č.k. 7C/48/2017-10 zo dňa 03.10.2017 zanikne právoplatnosťou tohto rozsudku v zmysle ust. § 333 C.s.p., preto nebolo potrebné osobitne rozhodovať podľa ust. § 334 a nasl. C.s.p. o jeho zrušení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).